



Kraków pamięta o Wisławie Szymborskiej w 5. rocznicę śmierci

2017-02-01

1 lutego minęło pięć lat od śmierci Wisławy Szymborskiej - poetki, laureatki literackiej Nagrody Nobla, Honorowej Obywatelki Miasta Krakowa. Z tej okazji przedstawiciele władz miasta złożyli kwiaty i zapalili znicze na grobie poetki na Cmentarzu Rakowickim.

Życie Wisławy Szymborskiej było nierozzerwalnie połączone z Krakowem – tu mieszkała od 1931 roku, tu studiowała i pracowała, stąd wyruszyła do Sztokholmu aby odebrać literacką Nagrodę Nobla w 1996 roku. W uzasadnieniu do Nagrody Akademia Szwedzka napisała: „Jej poezja z ironiczną precyzją odślania prawa biologii i działania historii we fragmentach ludzkiej rzeczywistości”.

Najbliższe otoczenie zapamiętało ją jako osobą skromną, ceniącą spokój. Nie uznawała pytań ingerujących w czyjąkolwiek prywatność, ani nie uważała za stosowne mówić o sobie. Źle znosiła wszelkie ostentacje czy celebry, stąd też ogłoszenie jej laureatką literackiego Nobla stanowiło w jej życiu cezurę, nazywaną przez przyjaciół „tragedią sztokholmską”.

Szymborska wydała 13 tomików wierszy: Dlatego żyjemy (1952), Pytania zadawane sobie (1954), Wołanie do Yeti (1957), Sól (1962), Sto pociech (1967), Wszelki wypadek (1972), Wielka liczba (1976), Ludzie na moście (1986), Koniec i początek (1993, 1996), Chwila (2002), Dwukropek (2005), Tutaj (2009) oraz – wydany pośmiertnie, niedokończony tom Wystarczy (2012).

Jej wiersze zostały przetłumaczone na ponad czterdzieści języków.

Publikowała także przekłady poezji, głównie z francuskiego i niemieckiego.

W 1991 r. Wisława Szymborska otrzymała Nagrodę im. Goethego, w 1995 r. została laureatką Nagrody Herdera. W maju 1995 r. Uniwersytet Poznański nadał jej tytuł doktora honoris causa. W 1996 Wisława Szymborska otrzymała nagrodę polskiego PEN Clubu oraz literacką nagrodę Nobla. W 2001 r. została członkiem honorowym American Academy of Arts and Letters. W 2011 r. uhonorowano ją najwyższym odznaczeniem państwowym – Orderem Orła Białego.